

PARAPIJA

NR. 498
XII EILINIS
SEKMADIENIS
2020 06 21

Pakuonio, Piliuonos ir Viršūžiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

Atokaitoje ant gluosnio šakų ramiai ilsėjosi du žvirbliai.

Vienas – medžio viršūnėje, kitas – ant žemutinės šakos.

Žvirblis, tupėjęs viršūnėje, nusprendė nutraukti nejaukią tylą ir sučirškė:

“Ak, kokie gražūs šie žali lapai!”

Tačiau žemai tupėjusiam žvirbliui tai pasirodė tarsi iššūkis. Sausu balsu metė atgal: “Tu aklas? Nematai, kad jie balti?!”

Tada pyktelėjo pirmasis: “Tu pats aklas? Jie žali!”

Antrasis pakėlė galvą: “Lažinuosi iš savo uodegos plunksnų, kad lapai balti. Tu nieko nesupranti. Esi pamišęs!”

Viršuje tupėjusiam žvirbliui užvirė kraujas ir nieko nelaukęs atskrido prie varžovo, norėdamas jį pamokyti. Šis nekrustelėjo iš vietos. Būdami arti vienas kito, drebančiomis iš įsiūčio plunksnomis, prieš pat kautynes abu pažvelgė aukštyn.

Nuo viršūnės atskridusiam žvirbliui išsiveržė nuostabos šūksnis: “O... Tik pamanyk, jie iš tiesų balti.”

Tada pasiūlė draugui: “Skrisk aukštyn, kur tupėjau aš.”

Abu pakilo ant aukščiausio gluosnio šakos ir vienu balsu sušuko: “Tik pamanyk, jie žali.”

NESMERK TO, KURIO KAILYJE NEBUVAI...

Sunkumuose į Tavo Širdį vis žvalgausi, Dieve, tarsi smaližius į uogienę.

Visuose sunkumuose sūpuoki mane, Dangaus Tėti, ant baltųjų kelių. (Violeta Vilbik)

**“Tiesos Dvasia toliau liudys apie mane, – sako VIEŠPATS. –
Ir jūs liudysite.”** Jn 15, 26-27

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Jer 20, 10–13; Ps 68, 8–10. 14. 17. 33–35; Rom 5, 12–17

Psalms atliepas

Mane išklausysi, Viešpatie, nes Tu didžiai geras.

Evangelija pagal Matą (10, 26–33)

Jėzus kalbėjo apaštalams: „Nebijokite žmonių. Juk nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma. Ką jums kalbu tamsoje, sakykite vidur dienos, ir ką šnibždu į ausį, garsiai skelbkite nuo stogų. Nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali užmušti sielos. Verčiau bijokite to, kuris gali pražudyti ir sielą, ir kūną pragare. Argi ne du žvirbliai parduodami už skatiką? Ir vis dėlto nė vienas iš jų nekrinta žemėn be jūsų Tėvo valios. O jūsų net visi galvos plaukai suskaityti. Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių.

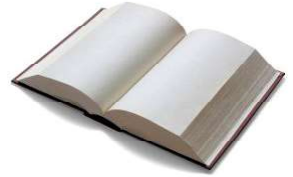
Kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, ir aš jį išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje. O kas išsigins manęs žmonių akivaizdoje, ir aš jo išsiginsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje“.

Evangelijos komentaras:

Koks laimingas yra tikintis žmogus! Dar labiau – koks palaimintas tas, kuris u pasitikėjimu eina per gyvenimą. Šiandien Evangelijos žodžiais Jėzus prabyla į mus, kviesdamas nebijoti žmonių, pasitikėti Dievu ir turėti drąsos su Juo gyventi. Gal kartais darydami negerus darbus, skriausdami, išnaudodami kitą žmogų, apkalbėdami ar net šmeiždami kitą, žmonės ir jaučiasi galingi ir teisūs, bet... turbūt neilgam. Žvelgiant į skaudžius įvykius pasaulyje ir mūsų aplinkoje gali atrodyti, kad blogis triumfuoja. Tokiame žvilgsnyje ir privalome išgirsti: „Nebijokite žmonių...“, „nebijokite tų, kurie žudo kūną, o negali užmušti sielos.“ Joks tironas ar kankintojas, joks neteisingas viršininkas ar darbdavys neturi mūsų išmušti iš gražaus gyvenimo vėžių, nes, juk esame su Tėvu. Ir tik Jis taria paskutinį žodį. Nors matome, kad kartais laimi ne tiesa, o pažintys, pinigai, ir mažesnis, silpnesnis laikomas nieku, jam užkraunamos nepelnytos bausmės, kartais net gyvenimas sugriaunamas... tačiau nepamirškime – kartu su visais yra ir Dievas! Tad ir Jis yra skriaudžiamas... Ir vis tiek – Jo paskutinis žodis!

Ir vargas mums, jei save laikome krikščionimis, bet, apimti pavydo, šmeižiame tą, kuriam geriau sekasi. Vargas mums, jei džiaugiamės kito nelaimė ar nesėkme, apkalbomis dar labiau apkartindami jam gyvenimą. Ar ne laikas nustoti vieniems kitus teisti ir vertinti, lyg tam turėtume teisę? Juk nelaukta greitai kiekvienam teks prisiimti ir atsakomybę už save! Mes turime vienintelę teisę – gyventi kartu su žmonėmis ir su Dievu, ir laiminti vieni kitus! Dievas, pagal savo patirtį, kviečia ir mus neturėti nieko bendro su blogiu. Negadinti gyvenimo, kuris yra gauta dovana. O Juk gyvename tokiais pažangiais laikais, valdome įvairias gyventi padedančias technologijas, bet, prarandame žvilgsnį... Nepastebime žmogaus ir pačio Dievo, kaip dovanos. Tai atspindi realybė – kai pasaulyje šitaip išvystyta gamyba, paradoksas – vis daugiau yra badaujančių. Ar todėl, kad trūksta duonos? Ne! Nebemokame dalintis, trūksta atjautos ir žvilgsnio į žmogų. Gal ir su Dievu nedraugaujame?..

Jėzus primena: „Kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, ir aš jį išpažinsiu dangiškojo Tėvo akivaizdoje.“ Kad ir kokiame pasaulyje gyventume, esame kviečiami būti gėrio ir gerumo augintojai ir dalintojai savo aplinkoje. Turėkime drąsos ir ryžto nesvarstyti, ką pagalvos kiti, kai mes pasilenksime prie kito žmogaus ar užstosime „nevykėlių“, apginsime apkaltinamą. Negalvokime, kas mūsų laukia, jei nebūsime tokie kaip visi, o turėsime savo – krikščionio žmogaus – poziciją. Kas kitas, jei ne mes, savo elgesiu turi parodyti netikinčiam kelią pas Dievą? Čia gal prisimename, atrandame tokius žmones, kurių gyvenimas buvo paremtas pasitikėjimu kitais ir Dievu; kurie gal buvo kitokie, savo šviesa ir kvapu gyvenantys... Turbūt slapčia pasvajojame, – ir aš taip norėčiau...

Šimterioapai ir amžinai

Bijau pamatyti ją ateinant...

Kai susiduriame su savo ar mums brangaus žmogaus mirtimi, pajuntame, kad mūsų tikėjimas patiria išbandymą. Į paviršių iškyla visos mūsų dvejonės, visos mūsų trapumas, ir klausiamo savęs: "Ar tikrai yra gyvenimas po mirties?.. Ar dar pamatysiu ir vėl apkabinsiu savo mylėtus žmones?.."

Šį klausimą prieš kelias dienas man uždavė viena moteris per audienciją, atskleisdama dvejonę: "Ar sutiksiu saviškius?" Taip pat ir mums dabartinėmis aplinkybėmis reikia grįžti prie savo tikėjimo šaknų ir pamatų, kad suvoktume, ką dėl mūsų padarė Dievas, veikdamas Jėzuse Kristuje, ir ką reiškia mūsų mirtis. Visi šiek tiek bijome šio neužtikrintumo dėl mirties. Prisimenu, kaip vienas senukas, geras pagyvenęs žmogus, sakydavo: "Aš nebijau mirties. Šiek tiek bijau pamatyti ją ateinant." Štai ko bijojo. (*Bendroji audiencija, 2017 m. vasario 1 d.*)

Esame didžiųjų svajonių paveldėtojai

Simeono giesmė yra tikinčio žmogaus giesmė, savo dienų pabaigoje galinčio patvirtinti – vildamiesi Dievu niekada nenusivilsime (plg. Rom 5, 5), Jis neapgauna. Sulaukę senatvės Simeonas ir Ona yra vėl vaisingi ir liudija tai giedodami: gyvenimą reikia gyventi su viltimi, nes Viešpats tęsi savo pažadą. Vėliau pats Jėzus paaiškina šį pažadą Nazareto sinagogoje: ligoniai, kaliniai, vienišiai, vargšai, seneliai, nusidėjėliai taip pat yra kviečiami giedoti vilties giesmės. Jėzus yra su jais, yra su mumis (plg. Lk 4, 18-19).

Šią vilties giesmę paveldėjome iš savo tėvų. Jie mus įtraukia į šią "įvykių eigą". Jų veiduose, jų gyvenimuose, iš kasdienio ir uolaus jų atsidavimo galėjome matyti, kaip šis garbinimas tampa kūnu. Esame savo tėvų svajonių paveldėtojai, paveldėtojai vilties, kuri neapvyklė mūsų motinų ir tėvų steigėjų, vyresniųjų brolių. Esame paveldėtojai savo senolių, kurie turėjo drąsos svajoti; ir kaip jie, šiandien ir mes norime giedoti: Dievas neapgauna, vildamiesi Juo nenusivilsime. Dievas ateina pasitikti savo tautos. (*Homilija, 2017 m. vasario 2 d.*)

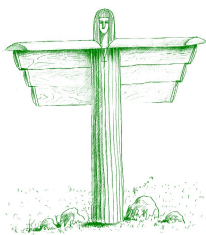
Paskutinio etapo iššūkis

Ypatinga svarba tenka mirties akimirkai. Bažnyčia į šį dramatišką perėjimą visada žvelgė Jėzaus Kristaus prisikėlimo, atvėrusio kelią įsitikinti būsimuoju gyvenimu, šviesoje. Mums tenka didžiulis iššūkis, pirmiausia šiuolaikinėje kultūroje, dažnai subanalinančioje mirtį tiek, kad ji virsta tiksiog fikcija arba yra paslepiama. Mirtis, priešingai, laikytina skausmingu bei neišvengiamu perėjimu, kuriam būtina rengtis, tačiau sykiu yra kupina prasmės kaip kraštutinis meilės aktas paliekamų asmenų ir Dievo, pas kurį einama, atžvilgiu. Visose religijose mirties, lygiai kaip ir gimimo, akimirka lydima religiška. Laidotuvių pamaldas išgyvename kaip vilties kupiną maldą už mirusiojo sielą ir kaip paguodą tiems, kurie kenčia dėl mylimo asmens išėjimo. (*Misericordia et misera, 15*)

Visų laukia saulėlydis. Koks bus tavasis?

Viltis lyg mielės, išplečia tavo sielą; gyvenime yra sunkių akimirkų, tačiau su viltimi siela žengia pirmyn ir žvelgia į tai, kas mūsų laukia. Šiandien – vilties diena. Mūsų broliai ir seserys yra ten, kur yra Dievas, jeigu eisime Jėzaus keliu, grynai Dievo malonės padedami ir mes ten atsidsursime. Apaštalas Jonas užbaigia: "Kiekvienas, kas turi jame tokią viltį, skaitina pats save" (1 Jn 3, 3). Viltis taip pat mus skaitina, padaro mus lengvesnius; šis tikėjimo į Jėzų Kristų skaitinimas laidžia mums eiti greitai, sparčiu žingsniu. Šiandien, rengdamiesi šiam saulėlydžiui, kiekvienas mūsų gali susimąstyti apie savo gyvenimo saulėlydį: "Koks bus mano saulėlydis?" Visų mūsų laukia saulėlydis, visų! Ar žvelgiu į jį su džiaugsmu, kad mane priims Viešpats? Tokia yra krikščioniška mintis, suteikianti mums ramybę. Šiandien – džiaugsmo diena. Tačiau ramaus, vaškaus džiaugsmo, ramybės džiaugsmo (diena). Pagalvokime apie daugybės prieš mus

Parapijos skelbimai

Šv. apaštalų Petro ir Pauliaus šventė Pakuonyje

Ateinantį sekmadienį, birželio 28 dieną (sekmadienį), 13 val., Pakuonio parapijoje bus švenčiama Šv. apaštalų Petro ir Pauliaus šventė. Tokios parapijos dvasinės šventės visus kviečia susirinkti draugėn ir švęsti.

Po Eucharistijos šventimo pratęsimė buvimą kartu muzikinėje programoje ir vaišindamiesi skania kava. Visi susirinkime ir švęskime šventę!

Dėmesio! Ateinantį sekmadienį Piliunos koplyčioje Eucharistija nebus švenčiama. Kviečiame visus atvykti į Pakuonį arba dalyvauti Eucharistijoje Viršuziglyje.

Šv. Jono Krikštytojo gimtadienis

Šv. Jono Krikštytojo gimimo dienos Eucharistija Pakuonio bažnyčioje bus švenčiama birželio 24 d., trečiadienį, 13 val. Sveikinsime visus Jonus, Janinas, gavusius šį didį vardą!

⇒ gyvenusių brolių ir seserų saulėdydį, pagalvokime apie savo saulėdydį, kai jis ateis. Pagalvokime apie savo širdį ir savęs paklauskime: "Kur išmetė inkarą mano širdis?" Jeigu inkaras išmestas negerai, išmeskite jį gerai ten, toje pakrantėje, žinodami, kad viltis nenuvilia, nes Viešpats Jėzus nenuvilia.

(Homilija, 2015 m. lapkričio 1 d.)

Atsargiai! Į amžinybę nenusineši nei galios, nei išdidumo

Kai žmogus gyvena veikiamas blogio, kai piktžodžiauja prieš Dievą, kai išnaudoja kitus, yra jų tironas, gyvena tik dėl pinigų, dėl tuštybės, valdžios ar puikybės, tuomet šventa Dievo baimė mus įspėja – dėmesio! Su visa šia valdžia, visais pinigais, su visa savo puikybe ir tuštybe nebūsi laimingas. Niekas nieko negali nusinešti anapus! Galime nešti tik tai Dievo Tėvo mums duodamą meilę ir Jo švelnumą, kurį priimame su meile. Galime nešti ir tai, ką padarėme kitiems. Būkite dėmesingi – nesudėkite vilties į pinigus, į puikybę, į valdžią, nes visa tai nežada nieko gero! (Bendroji audijacija, 2014 m. birželio 11 d.)

Bus daugiau.

Ištraukos iš pop. Pranciškaus knygos „Šio gyvenimo laimė“

**TAURAKIEMIO
JONINĖS
2020 M.
BENDRUOMENIŲ
LAUŽAI
BIRŽELIO 23 D.**

19.00	VAL.	ARLAVIŠKĖSE
		<small>PRIEMORĖ ARLAVIŠKĖSE PRIE PARDOVŲŲ.</small>
19.30	VAL.	VIRŠUZIGLYJE
		<small>STADIONE</small>
20.00	VAL.	MARGININKUOSE
		<small>PIE BAZNYČIOS.</small>
20.30	VAL.	DOBILIOJE
		<small>PIE SAKRYŽYS. PASAGOS GATVĖJE.</small>
21.00	VAL.	PILIUNOJE
		<small>PAKALNĖJE PRIE ĄEMUNO.</small>

ORGANIZATORIAI:

 **TAURAKIEMIO
SENIŪNIJA**

**TAURAKIEMIO LAISVALAIKIO SALĖ
TAURAKIEMIO BENDRUOMENĖS**

ŠVENTEJE FOTOGRAFUOSIME IR FILMUOSIME

TEL. NR. PASITIKRAVIMUI: 867288378

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.
Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,
AB DnB NORDBankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.